

עוד מוקדם לדעת

מילים ותמונות שמנסות להיות מחזה.

דמויות לפי סדר הופעתן:

היוצר - יוצר תיאטרון חרדתי. מגלם את שוויק ביצירתו של פפאיו.

היוצרת - אשתו של היוצר ושותפתו ליצירה.

השחקן - שחקן באנסמבל לקראת פרישה.

השחקנית - שחקנית חדשה/ מנהלת הצגה של האנסמבל.

חוריסטוס פפאיו **p** - יוצר במה בינ"ל נערץ ממוצא יווני. מדבר אנגלית משובשת ויוונית בלבד. מגלם את הכלב ביצירה שלו עצמו.

מטיאס **m** (שחקן אנסמבל) - שחקן ובא כוחו באנגלית של ח. פפאיו. מדבר באנגלית בלבד. מגלם את האישה ביצירה של פפאיו.

אסתי - שחקנית ותיקה, מחליפה דמויות משנה ומאיימת בדרכים שונות על היוצר. מאבטחת בשדה התעופה, פקידת קבלה במלון, קשישה אוקראינית.

לובי של מלון עלוב שנשכח אי שם. גוונים של חום-צהוב- כתום שולטים בחלל.

היוצר:

הי, טוב לראות אתכם, לפני שנתחיל חשוב לומר שעל פי הוראות פיקוד העורף, במקרה של אזעקה נרד 3 קומות ונשב ביחד במקלט. עד שאפשר יהיה לחזור ולהמשיך בהצגה. לא חוויה מרנינה במיוחד, בטח קלטתם את השכונה, המקלט לא צפוי להיות איזה נקודת חן מיוחדת... אבל לא לקיים את ההצגה לא היתה אופציה. גם התגעגענו וגם פעם קודמת ירדנו מהבמה בתחושה לא טובה. ז"א אני ירדתי בתחושה לא טובה... דיברנו על זה גם בחדר הלבשה, הם לא הסכימו איתי. השחקן אמר שזו לא פעם ראשונה שאני אומר את זה, ואשתי אמרה שפעם הבאה יהיה יותר טובה. היא תמיד אומרת את זה. אבל אני ידעתי שהם טועים. ובאמת יומיים אחרי זה... הכל קרס. שבת בבוקר, אתם יודעים מה אני מדבר...אני הייתי פה בתיאטרון, היתה אמורה להיות לנו הצגה בצפון, בכפר בלום, פירקתי תפאורה והכנסתי למחסן... ואז התחילו האזעקות שבהתחלה חשבתי שזה יללות, ומסביב התחיל עשן... ואני סוגר חלונות... ובלי לנעול אני רץ במדרגות, כי במצב כזה אתה לא נכנס למעלית, ואני מגיע לרחוב, ואני קולט שהשמיים יורדים ומתפזרים, הרצפה נהיית שמיים...ואני מתחיל לרוץ הביתה, על שוקן, ימינה בקיבוץ גליות, אזעקות ואזעקות ואין אף אחד ברחוב, כלום, שומם לגמרי.

אחרי יומיים החלטתי לנסוע לפגוש את הקהל במלונות. רציתי להיות ביחד, לדעת שיהיה טוב. אז לקחתי איתי את מי שהיה מוכן, העמסנו תפאורה ונסענו לחפש את הקהל שלנו במלונות, חשבנו שאולי שם בין הברכה ללובי, בין חדר האוכל לפינת עישון אולי יהיה לו, לקהל שלנו איזה רגע פנוי ונוכל לעשות תיקון.(המלון בכל עוצמתו - מוזיקה תאורה וכו)

ואנחנו מגיעים לים המלח, נכנסים למלון, ומסתבר שיש שם בלגן בלו"ז, הרקדן פלמנקו מאחר, ואמנית בועות סבון אומרת שהסבון מס לה והיא צריכה להתחיל ממש עכשיו ומבקשים שנחכה... חלק הלכו לבריכה, חלק הלכו לחוף למרוח את הבוץ הזה, ואני התיישבתי בלובי, והסיפור שלנו מתחיל בדיוק בנקודה הזו, על כורסה בלובי של מלון, מסביב בלגן, משפחות שלמות מסתובבת בפיג'מות, כלבים משוטטים הלך ושוב, זמרת מפעם עושה באלנס בלובי עם השיר הזה של אריק איינשטיין נדמה לי "שיר שחלמתי על פראג", פידבקים של סאונד מכל כיוון לכל כיון ואני על הכורסא, עוצם עיניים, מנסה לברוח. מחכה שיגידו לי שהאולם פנוי.

כריזה

אורחים יקרים, בשעה 10:00 תתחיל סדנת ניפוח הבלונים באולם שקד. במהלך הסדנה יתכנו קולות פיצוץ. במקביל, נתכנס באולם אלון לבניית ציפורניים בצבעי כחול לבן. בשעה 11:00 צוות הבידור של מלון מזמין אתכם לבוא לבריכה ולזמזם ביחד שירים מאז ומעכשיו. ההצגה באולם הקטן, תדחה למועד מאוחר יותר. הנכם מתבקשים שלא להשאיר חרדות וחפצים אישיים ברחבי המלון. נוסעי טיסה מס 231 מורשה לפראג

מתבקשים לגשת לגייט 25a. העישון אסור בכל שטח שדה התעופה מלבד באזורים המיועדים לכך.

בשדה התעופה בפולין.

היוצרת השחקנית נכנסות בגן לבמה, כשהן מסתובבות ונגלות לקהל וליוצר, משתנה הקצב שלהן והן תוך כדי שיחה. זה שדה תעופה, והיוצר היוצרת והשחקנית עומדים בסמוך למזוודותיהם. מחכים לטיסת קונקשן. היוצר מפשפש בתיקו, מחפש משהו

היוצר	הדרכונים אצלך?
היוצרת	בתיק
היוצר	תוציאי אותם שיהיו בשלוף
היוצרת	לא צריך, זה קונקשן.
היוצר	מה הקשר קונקשן, עדיף שהדרכונים יהיו בשלוף.
היוצרת	הם בשלוף.
השחקנית:	(שולפת מצלמה) יפריע לכם אם אני אצלם עכשיו?
היוצר	אנחנו לא מצלמים מספיק (לובש ז'קט שיש בו ממש הצהרה על הישראליות שלו).
השחקנית	אה לא כזה...
היוצרת	זה מה שאתה לובש?
היוצר	כן
היוצרת	זה לא חכם. תסגור. (סוגרת לו את הזקט)
השחקנית	אוף אתם כאלה מדהימים
היוצר	את עושה וידאו או סטילס?

השחקנית	לא לא, זה משהו בשבילי. סתם, יש לי מן רעיון כזה שמתגלגל אצלי בראש המון שנים, לעשות איזה פרפומנס בשדה תעופה...
היוצרת	פה בפולין?
השחקנית	לאו דווקא, כל שדה תעופה.
היוצר	כבר עשו את זה
השחקנית	באמת? מי עשה?
היוצר	אני לא זוכר אבל קראתי מתישהו שעשו את זה
היוצרת	עשו כבר הכל איפשהו מתישהו... תצלמי.
היוצר	את נוסעת עם הצגה לחול ועובדת על הצגה אחרת, סליחה פרפורמנס אחר במקביל?
השחקנית	"עובדת על מופע אחר במקביל" כולה מצלמת חומרים, אוספת חומרים.
היוצר	את אוספת חומרים למופע אחר בזמן שההצגה שלנו נוסעת לחול?
השחקנית	מפריע לך שאני אצלם, אני לא אצלם.
היוצר	אני לא אומר שלא תצלמי אני רק מנסה להבין איך זה מסתדר לך
השחקנית	זה לא על חשבון זה... אם זה מפריע אני אפסיק.
(השחקן מגיע עם מנשא ובתוכו 4 כוסות קפה)	
היוצר	כבר פחדתי שהלכת לאיבוד.
השחקן מחלק קפה	
השחקן	יש פה עוד קאסט של הצגה, מאוקראינה.

היוצרת	אוקראינה?
היוצר	יפה.
היוצרת	אין סיכוי
השחקן	מה זה אין סיכוי, עמדתי מאחוריהם בקפה.
היוצר	למה אין סיכוי? אולי גם הם לפסטיבל
היוצרת	קבוצת תיאטרון מאוקראינה תבוא עכשיו לשחק בפולין?
היוצר	למה לא? זה פסטיבל פסטיבל.
היוצרת	אתה יודע מה הולך שם?
השחקן	סליחה הם מפולין, הם בדרך לאוקראינה.
היוצרת	גם מוזר.
שתיקה קצרצרה	
היוצר	איזה פסטיבל יש באוקראינה?
השחקן	לא נראה שזה פסטיבל שם באוקראינה...
היוצרת	מי יעשה עכשיו פסטיבל באוקראינה, אתם לא נורמאליים...
השחקן	בטח הם נוסעים לטור.
השחקנית	איזה טור?
השחקן	טור, יש קבוצות תיאטרון בעולם שנוסעות לטורים של עשר, חמש עשרה הצגות, ערב ערב... נוסעים, מגיעים, מציגים, למחרת הם כבר במקום אחר. זו קבוצת תיאטרון פולנית

השחקנית	טוב, יש פה תיאטרון מעולה.
השחקן	ממש.
היוצר	לא הבנתי.
השחקנית	הם בטח מוורשה
השחקן	לא יודע אבל כן, מאוד יכול להיות שהם מוורשה
השחקנית	וואו
היוצר	מה וואו?
השחקנית	תיאטרון מוורשה וואו.
היוצר	תיאטרון מוורשה וואו? (ליוצרת) שמעת? מה וואו בתיאטרון מוורשה
השחקן	אתה רציני?
השחקנית	אתה נורמלי?
היוצר	מה קרה?
השחקן	מה יש בתיאטרון מוורשה? אולי זה התיאטרון הכי טוב בעולם?
היוצר	הכי טוב בעולם?
השחקנית	by far
היוצרת	עזוב
היוצר	מה ראית מפולין שככה העיף אותך?
השחקן	אתה רציני?

היוצר מה? פסטיבל בוורשה של הצגות שנבחרו בפינצטה מכל העולם זה וואו
 אני מסכים, אבל תיאטרון מוורשה, לא יודע. אני השתתפתי פעם בקריאה
 של מחזה מפולין. שעמום תחת.

השחקן אולי לא הבנת

היוצר מה?

השחקן זה היה בעברית?

היוצר נו מה נראה לך? אני קראתי בפולנית?

היוצרת האמת שהם צודקים, אין היום פסטיבל שמחשיב את עצמו שלא מביא
 תיאטרון מפולין.

השחקן לגמרי

השחקנית אני אעשה משהו פעם בפולין.

השחקן אני גם הייתי...

היוצר מסתכל ליוצרת שמהנהנת בהסכמה עדינה.

היוצר אז אני רוצה להודיע לכם משהו: אתם בפולין ואתם עומדים לשחק
 בפולין...

השחקנית זה לא אותו דבר

השחקן זה ממש לא אותו דבר

היוצר אוקיי...

היוצרת הם מתכוונים תיאטרון פולני.

היוצר אני יודע מה הם מתכוונים

השחקן ועדיף בוורשה

השחקנית	בדיוק בוורשה
היוצר	איך קוראים לעיר שאנחנו נוסעים אליה?
היוצרת	אמרתי לך כבר אלף פעם, ביטום
היוצר	את לא אמרת
היוצרת	ברור שאמרתי.
היוצר	פעם ראשונה שאני שומע את השם הזה. ביטום?
היוצרת	ביטום.
פפאיו ומטיאס נכנסים ומתיישרים בבר של השדה. השחקן מסמן לחבריו שזה הם.	
היוצרת	או אה.
הצוות בוהה פפאיו	
היוצרת	(מחייכת) הוא לא פולני...
השחקן	איך קוראים לו?
היוצרת	חוריסטוס פפאיו.
היוצר	זה לא הוא.
השחקן.	זה הוא
היוצרת	זה פאפאיו
השחקנית	זה הוא?
היוצרת.	אני ראיתי שלוש יצירות שלו, איתו, על הבמה.

השחקנית	וואו הוא פרפורמר מדהים.
השחקן	ויוצר ענק.
השחקנית	ראיתי עבודה שלו בפסטיבל ישראל
היוצר.	הוא לא היה בפסטיבל ישראל
היוצרת.	הוא היה ועוד איך.
השחקן.	The dog
השחקנית.	נכון... The dog
היוצר.	ראינו את זה?
היוצרת	אני הייתי. הוא לבד על במה. בלי כלום
היוצר.	הוא היה בפסטיבל?
היוצרת.	כן, אתה לימדת.
השחקן.	הוא גם מעצב לבד את העבודות שלו.
היוצרת	וגם את המוזיקה.
השחקן	אתה צופה ביצירה שלו ובא לך להכנס לראש שלו, לשבת שם בשקט, ורק לנסות להבין איך הוא חושב.
השחקנית	אתם יודעים שהוא עובד לפעמים עם קאסט בינ"ל.
היוצר	איזה שטויות.
השחקן	לא, היא צודקת, אני קראתי עליו, הוא עובד עם קאסט מקומי בשמזמינים אותו ליצור בכל מיני מקומות

היוצר	טוב, אבל בטח אז זה לא ממש היצירות שלו .
השחקן	מה הכוונה?
היוצר	כשמזמינים אותו ליצור משהו במקום אחר... זה החלטות שלו בטח
	שלושתם צוחקים, היוצר לא צוחק.
השחקן	אני מוכן לחלטר עם חוריסטוס פפאיו.
השחקנית	ברור
היוצר	(ליוצרת) מה את צוחקת? אם הוא מציע לך עכשיו לשחק בהפקה שלו, את מצטרפת?
היוצרת	ברור.
היוצר	סליחה?
השחקן	זה בעירום ההפקות שלו.
היוצר	זה בעירום ההפקות שלו.
היוצרת	אין בעיה.
השחקנית	גם לי אין בעיה.
השחקן	האמת שגם לי.
	אסתי יוצאת מאחת הדלתות
היוצר	זאת אסתי?
	כולם מתקרבים אליה...
אסתי	או אה

אמיר	מה את עושה כאן?
אסתי	היינו בטיול שורשים
היוצרת	פה בפולין?
אסתי	כן, איזה מדינה... וואו... טבע, ונופים... התחלנו בכפרים... קרקוב והאזור... כל מיני חנויות קטנות ופיצפוקס... ואז ארבעה ימים בורשה... אופרות, מחול מצוין ותיאטרון... וואו...
השחקן	כן בדיוק דיברנו על זה שהתיאטרון פה וואו.
אסתי	מי זה דיברנו?
היוצר	סתם, בדיוק דיברנו.. כלום... תגידי יש לך המלצות למסעדות.
אסתי	לא לא לא... הבעיה פה זה האוכל בעיקר במלונות.
השחקן	מה, לא טוב?
אסתי	נורא. בעיקר הארוחת בוקר.. אין שם מה לאכול... רק נקניק יבש, איזה לחם קשה ששובר את השיניים ובוסמת...
היוצר	אני דווקא אוהב כוסמת
אסתי	לארוחת בוקר?
השחקן	לארוחת בוקר זה לא מתאים.
אסתי	בדיוק
היוצרת	זה לא מתאים לשום ארוחה.
השחקנית	אני דווקא גם אוהבת כוסמת.
אסתי	כן?

השחקנית אה... כן.. זאת אומרת תראו זה תלוי איפה קונים את זה ואיך מכינים את זה כמה זמן מבשלים את זה...

אסתי מי את?

היוצר אתן לא מכירות?

השחקנית אני מכירה אותך.

אסתי לא הבנתי, אתם הגעתם ביחד?

היוצר מה?

השחקן אסתי, אני אמרתי לו שבדאי להכניס אותך.

אסתי. יכניס אותי למה?

היוצר סתם לא...

אסתי יכניס אותי למה?

היוצר אסתי

אסתי מה אסתי? אתם עובדים על משהו חדש?

השחקנית במחווה של "אל תשאלי אותי".

אסתי אתם עובדים על משהו חדש.

היוצר איזה משהו חדש, נראה לך משהו חדש עבשיו? אנחנו נוסעים לפסטיבל ב...

השחקן ביטום.

היוצר ביטום. איזה משהו חדש...

היוצרת	אנחנו תמיד עובדים על משהו חדש.
מסתכל לשחקנית מבולבל, השחקנית מצלמת	
אסתי	פסטיבל אה.
היוצרת	תגיד לה את האמת
היוצר	איזה אמת?
היוצרת	איזה האמת
היוצר	מה? מה האמת?
כולם	"מה האמת"
השחקנית מצלמת את חברי האנסמבל בנפרד. קודם את אסתי ואז אמיר ואז היוצרת	
היוצר	האמת...אני לא יודע מה האמת. אני לא יודע אם אנחנו עובדים על הפקה חדשה, וגם אם אנחנו עובדים על אחת כזו אני לא יודע אם היא תעלה בסוף, האמת היא שאני בעצמי לא יודע אם אנחנו טסים להציג, לעשות חזרות, או שפשוט אנחנו בורחים מהארץ כי פחד מוות... ולמה לעזאזל אין לי מזוודה... ואז אני מבין שאני צריך לשירותים, ואני לא בטוח אם זה באמת או בחלום ואני מחליט ליתר ביטחון לקום לשירותים. איפה השירותים?
כולם מצביעים החוצה, היוצר יוצא החוצה	
השחקן	אין זו היתה טעות, אני אמרתי לו מההתחלה שצריך...זה לא טוב ככה...
היוצרת	אסתי, הוא משוגע עליך
אסתי	טפו...הייתי מתה להגיד לך שאני אסלח לו, אבל אני מכירה את עצמי, אוי כמה שאני מכירה את עצמי... בחיים לא. זהו. אני עבשיו מבטלת תכניות, משנה מסלול, אני אדאג שהוא לא ילמד יותר, לפחות לא אצלנו.
שחקנית	אני רוצה להיות את כשאני אהיה גדולה.

אסתי	(מביטה בה מבט ריק לחלוטין, ואז צועקת אל החוץ) מילה אחת טובה לא יכתבו עליכם.
השחקן	(לשחקנית, מנסה להרגיע) היא מתכוונת כיוצר. (העדר התגובה מחרפן אותו. הוא פונה לאסתי) נכון? את מתכוונת כיוצר?
אסתי	(לשחקן) מילה שלי.
השחקן	היא מתכוונת כיוצר, נכון? זאת אומרת יש מצב שיכתבו דברים טובים אבל לא עליו... נכון? כלומר... על היצירה בכללותה אולי גם לא אבל מבחינת המרכיבים זה יהיה שונה... אסתי... נכון? אסתי? אני מדבר אליך... מבחינת המרכיבים, נגיד בתאורה, או במוזיקה, או לשחקן... אסתי.
אסתי	כמה זמן נמשכת ההצגה החדשה הזו?
השחקן	זה עוד לא בטוח שבאמת תצא מזה הצגה.
	אסתי מסתכלת לקהל, מסתכלת עליו.
אסתי	כמה זה נמשכת ההצגה?
השחקנית	שאלה מעולה, אנחנו בעצמנו לא יודעים...
אסתי	כמה זמן?
השחקן	אני מאמין שבסוף זה יסגר באזור של אה... כמה זמן זה בדרכ הצגה? (אף אחד לא עונה לו) אה, כמה זמן? אני מדבר אליכן... הצגה רגילה, לא משהו מיוחד מדי, כמה זמן זה נמשך...? היא שואלת פלוס מינוס...
היוצרת	זה עוד מוקדם לדעת... נשארו המון קצוות פרומים
אסתי	כמה זמן נמשכת ההצגה המזדיינת שלכם?
היוצר	(מבחוץ) שעה ועשרה.
אסתי	אין בעיה. אני מתורגלת. אני כזו אחת שאף פעם לא נכנסת בדלת הראשית. בחיי. אפילו לא יודעת איפה הידית. אצלי זה תמיד ככה. (עושה

סימן עם היד של מסביב לראש) או מהמכסה של הביוב, או מהפילטר של המזגן... אני מודיעה לכם עכשיו, לא תהיה לכם סצנה אחת שאני לא אופיע בה. בחיי. חוץ מפה ושם הפסקת סיגריה, אני אכנס לכל סצנה. שיהיה בהצלחה. חבורה של חראות

אסתי יוצאת מהבמה. הבמה קופאת לרגע.

היוצרת שאני אלך אליה.

השחקן ברור.

היוצרת שיט.

היוצרת יוצאת בעקבותיה

השחקנית והשחקן בשיחה אינטימית #1

השחקן לא הוא היה צריך להכניס אותה... אני אמרתי לו... למה אני צריך עכשיו להרגיש לא נוח... אני אדבר איתם, אני אגיד לו את זה...

השחקנית רציתי להגיד לך תודה.

השחקן מסתכל עליה מופתע

ממש תודה. אני אפילו לא יודעת איך להסביר לך כמה אני מרגישה שאני רוצה להודות לך, בחיי. מבחינתי זה הכי לא ברור מאליו שאתה ככה עוזר לי, שעזרת לי, שהמלצת עלי, שדיברת עלי, עזוב שדיברת שחשבת עליי. ממש ממש תודה. וואו. זה כל כך לא מובן מאליו שזה אפילו נדיר. זה שחשבת עליי, שנזכרת בי. זה לא ברור מאליו.

שתיקה

וזה כלום לעומת מה שעשית אחר כך, שככה קיבלת אותי, ופתחת לי את הדלת, ובכזה סבר פנים כמו שאומרים, והיית שם בשבילי, זאת אומרת אתה הכי שם בשבילי, כי ככה, כי אתה כזה, זה מסוג הדברים שאני הכי מעריכה אותם והכי מתרגשת מהם, אני כל כך חיכיתי שתהיה לי סוף סוף הזדמנות להגיד לך תודה, ממש, לא שמתי לב כמה זה היה לי דחוף להגיד לך תודה, ועכשיו אני קולטת כמה הצטבר לי ושבועצם התאפקתי. כי אתה אחד כזה שקשה להגיד לו תודה. אתה כאילו הודף את זה או משהו... וזה משאיר אותי בתחושה לא נעימה כל כך.

אתה איתי? כי הנה גם עכשיו, כשאני כבר סוף סוף מוצאת את ההזדמנות ואת האומץ להגיד לך תודה אתה מסתכל במבט הזה שלך ואני מרגישה קטנה. ואני מרגישה... לא רוצה להגיד מושפלת אבל מושפלת, ואני לא רוצה להגיד שאני מתחרטת שהצטרפתי אבל אני בפרוש לא מתכוונת להתנצל שאני מתכוונת לנצל את הנסיעה הזו כדי לחפש הזדמנויות, לפתוח לעצמי דלתות, זה הכי בסדר בעולם. זהו.

השחקן מה?

השחקנית זה בערך מה שחשבתי להגיד לו...

השחקן אה... אוקיי. יפה!

השחקנית תודה

השחקן אל תגידי לו.

השחקנית מה?

השחקן אל תגידי לו.

השחקנית אוקיי.

השחקן אל תעזי להגיד לו את זה.

השחקנית אתה חושב שזו טעות.

השחקן ברור. טעות איומה.

השחקנית אוקיי, תודה.

שתיקה

השחקן שלא תעזי להגיד לו את זה.

השחקנית מהנהנת

לא להעיז. תקשיבי לי. להגיד לו דבר כזה יגמור אותו. יגמור אותו לגמרי.

השחקנית	אני לא אגיד.
השחקן	בשום פנים.
השחקנית	ברור.
השחקן	מוזר לי אפילו שחשבת להגיד דבר כזה, בחיי.
השחקנית	מוזר שרציתי להגיד תודה?
השחקן	הכל. מה פתאום תודה כזאת ומה פתאום לא ברור מאליו... ושקשה להגיד לו תודה... בחיי
השחקנית	אני לא אגיד את זה.
השחקן	בשום פנים.

כריזה: 5 flight number 235 to Betom now boarding at gate

השחקנית	אבל זה בסדר שאמרתי לך את זה, נכון?
הוא שותק.	
נכון?	
שותק	
זה בסדר שאמרתי לך, נכון? לך זה בסדר שאמרתי...	
השחקן	אני זה משהו אחר. אני רגיל. את לא מבינה כמה פעמים זה קורה לי.
השחקנית	אני מצטערת שאמרתי לך.

השחקן לא, אין לך מה להצטער, אני הכי רגיל בחיי. זה תמיד קורה לי. תמיד אני זה שמספרים לו, שמתייעצים איתו...

השחקנית ברור.

השחקן אני זה שמשתפים אותו...

השחקנית אני יכולה להבין.

השחקן יכולה להבין מה?

השחקנית אני יכולה להבין למה אנשים פונים דווקא אליך.

שתיקה קצרה

השחקן למה?

השחקנית למה? אוי נו, ברור...

השחקן מה הכוונה?

השחקנית ברור למה אנשים מדברים דווקא איתך.

שתיקונת

השחקן למה?

השחקנית כי אתה כזה...

השחקן מביט בה, היא מבינה שאין לה ברירה

השחקנית אתה טיפוס כזה... אם זה בסדר להגיד טיפוס... טיפוס... טיפוס מאוד...

השחקן נו... סקרנת

השחקנית רגע, אני לא רוצה עכשיו ליפול בניסוח. תן לי רגע... קמה ומחפשת את המילים הוא עוקב אחריה.

השחקן נו...

השחקנית שנייה.

השחקן אוקיי...

השחקנית טיפוס מאוד...

השחקן מאוד מה?

השחקנית המבט שלך מלחיץ אותי, שנייה.

השחקן מסית מבטו לצד שני ומחכה

השחקנית אני לא יודעת איך לקרוא לזה , כי זה לא מקשיב, זה הרבה יותר מזה. אולי בעצם כן, משהו באזור הזה של הקשבה. אתה גם פרטנר כזה, על הבמה, לא?

השחקן את שואלת אותי על עצמי?

השחקנית וואו אני לא יודעת.

השחקנית יוצא, השחקן יוצא בעקבותיה

בשירותים של שדה התעופה.

מטיאס פותח את הוילון, מוזיקה נכנסת ופפאיו שולף נייר אחרי נייר ממתקן יבוש הידיים. לאט לאט פאפאיו הופך את שליפת הנייר מהמתקן לקטע תנועה שהוא מפתח אותו ולוקח אותו לאורך כל הבמה. מטיאס הולך אחריו והיוצר מביט בו בהשתהות.

היוצר וואו, אנחנו מעריצים אותך. גם אשתי וגם אני...ממש

פפאיו תודה (ביוונית) "אחריסטו"

מטיאס פפאיו...

פאפאיו שחקן? (ביוונית)

מטיאס	?actor	
היוצר	yes משהו כזה. אני בעצמי גם יוצר תיאטרון. also	
פפאיו	italiká	
מטיאס	?Italian	
היוצר	הלואי, תמיד מתבלבלים...	
פפאיו	Sóuri	
היוצר	לא, לא סורי... ההפך	
מטיאס	?Israel	
היוצר	אה... yes but you know ...אבא שלי נולד בארץ but my grandfather is from Lita	
פאפאיו	Israel!!	
	השנים מגיבים מוזר קצת.	
מטיאס	Horistos Papayo is working now only in war zones	
היוצר	תיארתי לעצמי	
מטיאס	we come to make theater, where there is a war. No war no theater	
היוצר	שתהיו בריאים	
פאפאיו	Schweik	
היוצר	כן..?	

מטיאס	The good soldier Schweik
היוצר	אוקי"...
פאפאיו	Schweik
מטיאס	Schweik
מטיאס	שוויק
פפאיו ומטיאס מדגימים חייל אבוד בשדה קרב	
היוצר	אה... החייל האמיץ שוויק ברור, ברור.
פפאיו	tin epómeni forá (ביוונית) פעם הבאה ישראל.
היוצר	הלוואי.
פפאיו	(ביוונית) ים המלח. (nekri thallasa)
מטיאס	dead sea
פאפאיו	dead sea
מטיאס	dead sea
היוצר	וואו, אני לא מאמין שאתם עושים את החייל האמיץ שוויק, אני בדיוק חשבתי להציע את זה לעכו
פפאיו	(ביוונית) אתה פנוי?
מטיאס	he asks about your schedule .what are your plans this weekend?
היוצר	איזה יום היום?

פפאיו	(ביוונית) הוא שירת בצבא?
מטיאס	did you serv in the army?
היוצר	וואו אני לא יודע מה כדאי לענות.
פאפאיו	(ביוונית) את האמת
מטיאס	כן.
היוצר	כן. שירתתי.
פפאיו ומטיאס ממשיכים בתנועה ללא היוצר.	
היוצר	ושם בשירותים של שדה התעופה הפולני ע"ש שופן, אני קולט שקיבלתי את הזדמנות חיי לשחק את החייל האמיץ שוויק בבימויו של חוריסטוס פאפיו. אני מכיר את האיש הגבוה זה חבר הכי טוב שחקן שלנו...אני בוחר להתעלם. הגיע הזמן למנף את הקריירה הבינל שלי אני מצטרף למטיאס וחוריסטוס פאפיו. אני מכיר את אשתי, היא תסלח לי.
היוצרת נכנסת עם ערימה של טישו מהשירותים של שדה התעופה, מתחילה קטע תנועה עם הטישו כאשר ברקע נשמע טקסט דיאלוג בין היוצר אליה.	
היוצרת	שוויק, זאת אני... האם שומע? אני מבינה שהתפצלנו. אתה משאיר אותי לבד עם ההצגה שאתה כתבת, ששנינו יצרנו ואתה שוב בורח. קודם לכתיבה, אחכ לשירותים ועכשיו למלחמה שלא שייכת לך. אל תתבלבל, מעולם לא היית ולעולם לא תהיה חייל גיבור. אין תלבושת או תפאורה שתהפוך אותך לכזה. שמור על עצמך ואל תשכח להחליף תחתונים וגרביים. ו...שוויק, מתאים לך שוויק... שמתי לך מזומן בכיס האחורי, אם אתה רואה משהו שהייתי רוצה, תקנה לי. סע לשלום איש יקר שלי.
<u>גבול אוקראינה פולין - הקאסט הבינ"ל לקראת הצגה</u>	
היוצר	אנחנו נוחתים באוקראינה. קור כלבים. פחד אלוהים וקור כלבים. כל הדרך ניסיתי לדמיין איך יראה האולם שבו נופיע. כשהגענו אני קולט שזה מן שטח שהיה פעם מלון. מהקירות ירד הטיח אז יש רק בנים אפורות באלה, על הרצפה שאריות של מה שפעם היה כנראה שטיח מקיר לקיר.

מטיאס פורס כבל סאונד ומיקרופון עבור ההצגה של פאפאיו

היוצר	תגיד לי, כמה זמן עוד נעמיד פנים?
מטיאס	stand there please, and hold it please
היוצר	אני לא מבין אותך בחיי... מה זה? זה כבל שלנו, גם עזבת וגם לקחת לי את הכבל?
מטיאס	shhhhhh you are going to perform in a warzone with christos Papayo and all you could think about is your bloody cable? you should be ashamed.
פאפיו נכנס	
מטיאס	Papayo !!! we are all ready, we just need some electricity
פאפאיו	Matias, where is the audience? !
מטיאס	i am not sure the citizens will come
פאפאיו	no audience?
מטיאס	there is nobody here
היוצר	וואו רק אל תבטלו לי עכשיו... חייבים להתארגן על קהל
מטיאס	there is no body left
פאפאיו	no body?? maties!! no body!! fuck it fuck
פאפאיו מתחיל להסתובב עצבני על הבמה, הוא מתנהג מעט מפחיד. ניכר שמטיאס מפוחד ומתבייש מעט ברגע הזה. מטיאס מחפש משהו שירגיע את הבמאי שלו. אבל לבסוף דווקא פאפאיו הוא זה שחושב על אופציה אחרת.	
היוצר	חכו רגע... מה זה היום? יום ראשון? תביאו חיילים... soldiers ?

מטיאס	papayo, soldiers
פאפאיו	soldiers?
היוצר	כן, תרבות יום א'...
פאפאיו	soldiers
מטיאס	where will i find soldiers now?
היוצר	יש לכם אפשרות להתארגן על אוטובוסים
פאפאיו	maties no audiens no shvaik
היוצר	לא, רגע רגע רגע... לא לבטל לבטל רגע אחד.... וואו חבל שאשתי לא פה היא היתה מביאה את הסטודנטים שלה... תקשיבו לי תביאו את האומנים.
מטיאס	'the artists?
היוצר	בטח... אומנים נו... הם בטח מסתובבים פה כמו חרקים, ככה זה תמיד, הראשונים לזהות פוטנציאל נדל"ני של שטח הרוס. אומנים נו...
מטיאס	artists
פאפאיו	artists
היוצר	אני, אני אביא קהל. עלי.
פאפאיו	you bring audience? I like you...great, we do it
מטיאס	You will bring audience? Ok...Savicke! please, go and connect us to the main power

נותן לו בידו קצה של כבל חשמלי. פאפיו ומטיאס יוצאים.

היוצר ככה עם הכבל, מחפש שקע, אני צריך למצוא קיר, איזה בניין שעדיין עומד. מסביב ערפל סמיך, איפה אני? אני שוקל להתעורר רגע ולבדוק בגלובוס מה זה פה אוקראינה או פולין? ואז אני קולט בניין שנראה כמו מלון, אז אני סוגר את הזקט ונכנס לחבר אותנו לחשמל

דלפק המלון. פולין

היוצרת השחקנית והשחקן עומדים מול הדלפק, מחכים שתבוא פקידת הקבלה.

השחקנית	לא...
שחקן	מה זה?
השחקנית	זה מטורף
השחקן	זה המלון?
השחקנית	זה מטורף...
השחקן	איכס
היוצרת	שששש....
השחקנית	אין זה מושלם, ... יש משהו כל כך מרגש בעליבות הזאת, בא לי לעשות פה מסיבת פיגמות
השחקן	הייתי פעם במלון מאוד דומה לזה... גם שם היה שטיח מקיר לקיר אפור כזה. זאת אומרת אני לא בטוח שזה אפור, מה זה באמת?
היוצרת	בז'.
שחקן	מה?
היוצרת	בז'.
השחקן	בז'?

שחקנית	בז' נו...
השחקן	כן יכול להיות. בז'. כמעט טבעתי שם... זה היה מלון ישן כזה. והיתה שם בריכה... נופש צבאי זה היה, באשקלון נראה לי... בכל מקרה, הזמרת נפלה למים. היה שם צוות הוואי ובידור כזה והזמרת נחתה במים, אולי עשרה סנטימטר ממני. עשתה שפריץ ענק, הכל בפנים שלי, בלעתי מים בכמויות. כולם צחקו אני כמעט מתתי שם. מאז לא נכנסתי לבריכה
	נכנסת הפקידה, זו אסתי, היא בטלפון, מחייכת אליהם ומייבשת אותם בשיחת טלפון.
פקידה	כן, how can I help you?
	היוצרת מחליפה מבטים עם השחקן והשחקנית שמאיצים בה לטפל בחדרים. היא ניגשת לקבלה
היוצרת	שלום, יש לנו שלושה חדרים על שם האנסמבל
פקידה	lets see... the ensemble
היוצרת	yes
הפקידה	you have 2 rooms
היוצרת	לא, three
הפקידה	two
השחקן	וואוואוואו
היוצרת	אני עשיתי את ההזמנה, אני יודעת מה הזמנתי, הזמנתי שלושה חדרים
הפקידה	yes but then your husband called and ask to change
השחקן	מה? למה?
הפקידה	I don't know, Maybe he tried to save money

היוצרת לא לא לא... היה אמור להיות לי חדר עם מיטה זוגית בשבילי ובשביל בן
זוג שלי ועוד חדר אחד לשחקנית ועוד חדר אחד לשחקן

פקידה your husband is not an actor?

השחקנית והשחקן מתקרבים לקבלה ומתנפלים בו זמנית במילים על הפקידה.

פקידה אוקיי.. I'll see what I can do..

היוצרת תודה

הפקידה יוצאת.

השחקן אני לא מחליף אותו.

היוצרת אוקיי.

השחקן באמת. ברור לי שמישהו יצטרך להחליף אותו, נכון? הרי הוא לא יגיע
פתאום, ואני ממש ממש מבקש שלא תבקשו ממני לעשות את זה, אני
לא רוצה להחליף אותו.

היוצרת אתה לא תחליף אותו.

השחקן את חושבת שהוא יגיע?

היוצרת לא.

השחקן אוי וואי. אז ממש ממש חשוב לי לא להיות זה שמחליף אותו. פשוט לא.
זה לא תפקיד שמתאים, לי, זה לא לגיל שלי, אני לא אוהב ללמוד טקסט
ביומיום, אני פשוט לא מוכן להחליף אותו.

היוצרת נראה לי שהבנתי.

השחקנית אני אחליף אותו בכיף

היוצרת מחייכת

השחקנית אני רצינית. מה העניין? בקטע פלואידי כזה

היוצרת צוחקת

השחקן וואו המלון הזה לא עושה לי טוב.

הפקידה לוקחת צרור מפתחות ומסמנת להם להצטרף. הפקידה פותחת דלת של חדר, השחקנית נכנסת נסחפת פנימה מציצה החוצה. "אני נראה לי אשאר איתם הלילה". ונשאבת פנימה. אחכ הפקידה מובילה לחדר הבא עבור השחקן.

השחקן זה החדר?!

הפקידה Yes

השחקן אוקיי...תגידי יש בריכה במלון?

הפקידה yes, press -1 in the elevator

הפקידה come...with you I feel I can talk. Before you arrived, I sat with my computer and looked at your web site. Wow, you are amazing. You must push more to your style. A creator like you can't sleep in a regular room. So, I prepared the suite for you

(נכנסות לסוויטה)

היוצרת וואו.

הפקידה take the time to rest, you are the most interesting production of the Festival. And when I mean you, I mean you!

היוצרת אבל זה לא...

הפקידה yes, yes, it is! I bought tickets for my mother and I. Fifth row in the center.

הפקידה פונה לצאת ומסתובבת ומתחילה לצלם באובססיה את היוצרת שמצידה מתקפלת בחדר ועל הכורסא. בסוף כשהיוצרת כבר נהנת, פקידת הקבלה נעמדת לקראת יציאה, מדפדפת באצבעה בנייד, בוחנת את התמונות שצילמה ופונה ליוצרת) I'm crazy about dance! (יוצאת).

היוצר מזדקף מאחורי הבר.

היוצר סוויטה?! ועוד על חשבון האנסמבל?! שרק לא תעלה תמונות, יהרגו אותנו בארץ. איפה אני מחבר את השקע הזה? אה הנה...

חושך על הבמה ואז עולה תאורת חירום. היוצרת בינתיים יוצאת מהבמה, כאשר היוצר מגשש לחפש מקום בקדמת במה.

היוצר בדרך חזרה אני רואה קשישה אוקראינית שפרסה שמיכת פיקה ומוכרת שם כל מיני שמונצס. מה זה כל מיני, היה מערוך משומש, קליפס לשיער שחסרות בו שיניים וזקט אדום מוזר שבטח שימש את בעלה כשהיה בצבא האדום. אין סיכוי שאשתי תרצה משהו מזה, אני מזמין אותה לבוא לצפות בחייל האמיץ שוויק של חוריסטוס פפאיו וחוזר לצוות החדש שלי כשאני מגיע הם כבר יושבים סביב שולחן מאולתר עם חבילת קלפים. אני נעמד מולם, מושך באף, קור כלבים.

rules פאפאיו

ok we have a tradition in our theater: the night before a premiere we used to sit all the cast together and play cards. the one who lose stand on the table, raises a glass of uzo and tell us the terrible story that had happened to him.

מטיאס

היוצר אפשר לפני זה רק שאלה קטנה?

we are want to start מטיאס

היוצר אבל אני חייב לדעת, אם לא הייתי בא, מי לעזאזל היה מגלם את שוויק?

casting? פאפאיו

it's always local actor. play! מטיאס

היוצר הו... בדיוק... אז איך זה שאני משחק את שוויק פה באוקראינה, אני לא מפה.

He is asking why does he play schvaik? מטיאס

He doesn't want to?	פאפאיו
if you don't want we will find another schweick	מטיאס
i want , i want ofcourse , i just . איזה לא רוצה, ברור שאני רוצה. ? wondered why me	היוצר
pólemos מלחמה	פאפאיו
The director says it's war now.	מטיאס
אני יודע, אבל זו לא מלחמה שלי...	היוצר
גורל (ביוונית)	פאפאיו
every one and his one fortune . you have walked into a war which is not your war? caput . it's yours. everything it's all yours. now cards	מטיאס
מטיאס מחלק קלפים. מבוסס על קימה מדי פעם כשהסט קלפים נשאר בנקודה שישבת ואתה קם. אחרי סבב קימה, פפאיו מתנהל כמנצח. מוזיקה נכנסת אולי כי מטיאס מנגן, אולי מטרנזיסטור ישן שהם נושאים איתם, פפאיו מתחיל להדביק לעצמו קלפים למצח. היוצר פונה לקהל:	
ככל הנראה המשחק נגמר. אני כמובן מפסיד. מה ציפיתם? הם מחלקים קלפים, לא אומרים את השם של המשחק, ולא מסבירים איך משחקים. האמת שגם לא הבנתי שהמשחק נגמר ושהפסדתי. עד שפתאום מטיאס מוזג לי כוסית, ומחכים שאדבר.	היוצר
היידה.	מטיאס
אני מחפש סיפור, אני מנסה להבין מה הם מצפים ממני? לכישלון קולוסאלי? לא עולה לי כלום... אני רק חושב על אשתי, בטח קר לה שם, איך היא תעשה את ההצגה בלעדיי, זה לא... אי אפשר להחליף אותי	היוצר
shvaik the stage	מטיאס
אז תגידו שאתם רוצים שאני אסדר. הבנתי. מי שמפסיד מסדר את הבמה... איזה קור.	היוצר

פאפאיו יוצא מהבמה ומטיאס בעקבותיו. היוצר אחריהם.

מלון פולין, מסדרון בעלטה.

השחקן והשחקנית יוצאים בזה אחר זה מחדריהם לברר את סיבת החשיכה. שניהם בחלוקים מפנקים או לבוש חלקי החושף את החוויה ממנה יצאו זה עתה.

שחקן נו מה הם רצינים פה?! Hello hello, Excuse me

השחקנית מה זה הפסקת חשמל?

שחקן נו מה... זה בכל המלון.

השחקנית איך אתה יודע?

השחקן הסתובבתי. אין זה עולם שלישי המקום הזה, עולם שלישי

השחקנית Excuse me...

השחקנית מנסה לתפס לעבור לקבלה של המלון, השחקן עוצר אותה

שחקן לא לא לא, לא את משוגעת לגמרי

שחקנית אתה יודע איפה אני הייתי עכשיו? אני הייתי עכשיו בחדר עם כל האמנים של הפסטיבל.

שחקן דיי

שחקנית תקשיב, יש פה המון

שחקן ראיתי את השני בלארוסים

שחקנית לא, יש פה מכל העולם. תשמע, זה פסטיבל פסטיבל הוא צדק

שחקן לא הבנתי

שחקנית זה היה hang זה, שכל אחד הביא קטע מהיצירה שלו

שחקן	וואו
שחקנית	לגמרי וואו. יש פה זמרת שחורה ענקית, קנייטית ואחריה עלה סיני אחד שמתקפל לתוך עצמו ושני הומואים טורקים עם שפם מנגנים ביחד על אקורדיון אחד. הם זוכים אני אומרת לך
שחקן	ומה את עשית?
השחקנית	עשיתי קטע
שחקן	מה משהו מההתחלה.
השחקנית	נראה לך...
שחקן	אז מה?
השחקנית	קטע שאני כתבתי
שחקן	איזה מצחיקה באמת, למה לא קראת לי? היינו עושים משהו ביחד
שחקנית	חשבתי שאתה ישן
שחקן	איזה ישן? הייתי בחדר, אני לא יודע איך החדר שלך אבל החדר שלי 2 על 3.
השחקנית	כן גם שלי קטן.
שחקן	כן...חלון קטן וצר.
השחקנית	לא, לי יש מרפסת...
השחקן	בבקשה. אצלי זה רק חלון, שלא נסגר. אז יש שריקה כזו... ניסיתי לסגור אותו בכח, לא נסגר.
השחקנית	למה לא אמרת, הייתי מביאה לך אוזניות

השחקן	ניסיתי. שומעים את השריקה. עזבי, ניסיתי להדביק עם הסלוטייפ של ההצגה. כלום. חשבתי שאני משתגע, בקיצור, ניסיתי ללמוד את הטקסט שלו, טקסט מעצבן כזה...חשבתי שאני משתגע... אז יצאתי להסתובב. מפה לשם... אני במעלית לוחץ קומה מינוס 1. הלכתי לבריכה...
השחקנית	די!
השחקן	לא יודע להסביר את זה.
השחקנית	ואיך שם באמת?
השחקן	מסדרון ארוך כזה, בסוף יש דלת, עם ציור כזה של בריכה.
השחקנית	נשמע סליז
השחקן	ממש. אז פתחתי את הדלת הורדתי בגדים ונכנסתי.
השחקנית.	נו איך היה?
השחקן	נורא!
השחקנית	המים היו קרים
שחקן	לא היו מים.
שחקנית	מה?
שחקן	הבריכה ריקה.
השחקנית	לא נכון!
השחקן	ריקה. יודעת מה זה ריקה. בריכה ריקה. ואז אני שם בבריכה, עומד.
השחקנית	ערום?
השחקן	לא, עם תחתונים. ואז פתאום בום, חושך. אני לא רואה כלום וכל מה שעובר לי בראש זה שאני כנראה עומד לטבוע, שאני הולך למות... ואני

מנסה להזכר אם ראיתי איזה שלט שאוסר להכנס למים, כי מן הסתם זו שעה שאף מציל לא יקפוץ ויוציא אותי החוצה ואני לא רוצה להסתבך... ואני עומד שם ופתאום אני שומע צחוק, צחוק מגעיל, צחוק של מישהו שזה כנראה נראה לו מגוחך שאני עומד ככה בתחתונים באמצע בריכה ריקה במלון בביטום. ואחרי שתיים שלוש שניות אני קולט שהצחוק הזה הוא שלי. אני זה שצחק עלי עומד שם. לאט לאט מגשש את הדרך החוצה, ותוך כדי אני מבין שדי, מספיק, עם כל הכבוד לשניהם, זו לא ההצגה שלי. אני לא מוכן.

השחקנית מתקרבת אליו לאט תוך כדי שהיא שרה לכיוונו

שחקנית עבשיו כבר מאוחר

ועוד מוקדם לדעת

אם השמיים שירדו

יהיו לי לרצפה

הכל קורה מהר, הזמן הולך אחורה

פחדן אני גיבור מסוף להתחלה

האור חוזר. השחקנית עוצרת ופונה ממנו ברגע האחרון

השחקנית איפה אמרת שהבריכה

השחקן קומה מינוס 1 למה?

השחקנית נכנסת לחדר של השחקן...אחרי כמה רגעים השחקן נכנס בעקבותיה

אוקראינה - מבדרים אזרחים.

קטע מהחייל האמיץ שוויק. קשישה אוקראינית (אסתי) נכנסת לבמה, בידה מערוך. חוצה את הבמה לסאונד של פגזי מלחמה. מתיישבת על הכורסא מחכה שההצגה תתחיל. היוצר מגלם את שוויק, פפאיו מגלם את הכלב ומטיאס את האיש. הסצנה מתחילה בנוכחות שוויק והמשרתת בלבד.

שוויק: תסלחי לי, גברת, איפה כאן הדרך לז'יז'יקוב?

- משרתת: אתה הולך מכאן ישר, ברחוב השלישי ימינה, ואחר כך ברחוב השני שמאלה.
- שוויק: תודה גבירתי. מאד עזרת לי. אני פשוט לא מכיר את פראג, אני מהכפר.
- משרתת: אה, אתה מהכפר? גם אני גרתי פעם בכפר.
- שוויק: מה את אומרת! איזה כפר?
- משרתת: בוודנאני.
- שוויק: בוודנאני?! אז אנחנו שכנים! גם אני מוודנאני!
- משרתת: באמת?! אז אתה בטח מכיר את פשאר הקצב!
- שוויק: איזו שאלה! מי לא מכיר את פשאר הקצב? הוא הרי מוכר בשר!
- משרתת: נכון! הוא מוכר בשר! ואת משפחת יארש אתה מכיר?
- שוויק: אני בעצמי ממשפחת יארש!
- משרתת: אני לא מאמינה! רגע, איזה יארש אתה? יארש מקראץ' או יארש מראדיצ'ה?
- שוויק: יארש מראדיצ'ה.
- משרתת: אה – אני מכירה את יארש מקראץ'.
- שוויק: אההה, אני גם בן דוד של יארש מקראץ', מצד אחותו.
- משרתת: ליארש מקראץ' יש שמונה אחים, מתי נולדה לו אחות?
- שוויק: אה, לפני חצי שנה.
- משרתת: אבל אימא שלו בת שמונים.

שוויק: זה באמת נס, כל הכפר מדבר על זה.

המשרתת מיללת קוראת לכלב לבוא. הכלב נכנס ודופק סולו

שוויק תגידי, של מי הכלב הזה? כלב יפה!

משרתת: זה של הקולונל שלי. אני משרתת אצל הקולונל. אתה מכיר את הקולונל?

שוויק: בטח, מי לא מכיר אותו? הקולונל. בחור נהדר. וזה הכלב שלכם! הוא ממש חמוד.

משרתת: גם אתה ממש... חמוד.

שוויק: גם את ממש... חמודה. ומתי הכלב יוצא לטייל?

משרתת: למה אתה שואל?

שוויק: תנחשי.

משרתת: "מתי אני מטילת עם הכלב?"... אתה רוצה תשובה בערך או תשובה בדיוק בדיוק?

שוויק: הכי טוב יהיה בדיוק בערך

משרתת: אז אענה לך בערך בדיוק.

נכנסת מוזיקה מתחת לדבריה של המשרתת

אני יוצאת מהבנין, ונצמדת לקירות

הלב שלי דופק מהר, מה זה? אני שומעת אזעקות?

משמאל מה שנשאר מהבנין של אחותי

מימין אני רואה חייל, האם הוא מזהה אותי

—

מזמן כבר לא נדלק האור בפנסים

הכלב מחפש מקום והנה בחור מקסים

אני רוצה שתעלה איתי הביתה

שתחזיק לי את היד

נשק אותי על השפתיים

לא רוצה למות לבד.

משרתת

אל העיר שבזוית החלום
צל כבד וזר הגיח
וירח באדום
את מלכותו טבל בפיח

מי שלא עצם את עיניו
את לילו המר כאב הוא,
דומית כניעה בלי קרב
איש את נשקו נצר עד מוות.

איך על פראג שחר לא בקע
איך נדם קול כיכר הומה בחג.
שיר שחלמתי על פראג –
שם השחר עוד יבקע.

מטיאס משתחוה, הכלב בורח החוצה. היוצר המבולבל מנסה להבין לאן ללכת ויוצא
החוצה גם הוא. הקשישה האוקראינית קמה על רגליה וצועקת

קשישה בראבו.... וואו... I saw this play so many
times munc theater, and Schaubühne berlin stari in krakow , haoel in tel
aviv ... but this is the best... you are grate... and the dog of course...
HORISTOS PAPAYO, yes?

היוצר חוזר לבמה

היוצר מטיאס, מה קורה?

Excuse me?	מטיאס
ממשיכים?	היוצר
Shchvaik, i want you to meet miss...	מטיאס
Estericas	אסתריקס
אתה רציני? יש לנו עוד סצנה,	היוצר
Miss Estericas just told me that she is also an actress but she is not lucky. she always takes part in bad plays...	מטיאס
אוקיי, אני לא בטוח שהבנתי	היוצר
really? I think you understood...	אסתריקס
מה הולך פה, איפה פפאיו?	היוצר
Papayo?	מטיאס
איפה הוא?	היוצר
The dog? wonderful!! he ran away	אסתריקס
This is what dogs do...	מטיאס
אז מה? מחכים לו?	היוצר
of course	מטיאס
אתה רציני?	היוצר
i must tell you, it makes you look very manly	אסתריקס
maybe the size can be smaller, you don't think so?	מטיאס

היוצר	טוב נמאס לי (מתחיל להוריד את החבל)
מטיאס	no no no it's for the next scene
היוצר	הלו, מה אתה עושה? אני חייב לחזור לאשתי!
אסתרִיקס	it's the first time i see you so intense , it's wonderful, go on
מטיאס	It's the work with Papayo, he knows how to push the actors to the edge.
היוצר	מי עבד איתי? זרקו עליי מדים, שום הדרכת שחקנים, שום עבודה בכלל, כל מה שהבאתי לבמה זה רק ממני
מטיאס	Is he always so ungrateful?
היוצר	סליחה?
אסתרִיקס	disgusting
היוצר	כפוי טובה... מי שמדבר
מטיאס	Excuse me?
היוצר	אני הכרתי לך את חוריסטוס פפאיו
מטיאס	hooooooooo
היוצר	שכחת? נסענו להצגה בים המלח, זה היה לפני... חיפשנו קפה, במלון לא היה עם מי לדבר, הכל כבר היה סגור, הלכנו ישבנו בארומה, וגם הם כבר סגרו אבל אני ביקשתי שיפתחו לנו
מטיאס	bullshit
היוצר	לא ישבנו בארומה שסגרו עלינו?

מטיאס	They closed the coffee but it was me who convinced them to make coffee for us
היוצר	אוקיי אז אתה כן זוכר שישבנו בארומה התחלה טובה. ואז אני שלפתי את הנייד שלי והראיתי לך קטעים של הפפאיו הזה
מטיאס	Miss Estericas, do you think I need somebody to tell me who is Horistos Papayo?
היוצר	הוא ניסה לנשוך אותי, חוריסטוס פפאיו, יוצרים לאזורי מלחמה... אני יכול לעשות את זה עם התלמידות שלי בתיכון...
מטיאס	don't be ridiculous
היוצר	מה אתה עושה איתו?
מטיאס	ho, stop it please
היוצר	לא, אני כבר שעה מנסה להבין למה עזבת ועוד בשביל מה? אתה שחקן שלו? אתה מפיק שלו אתה הפנטזיה המינית שלו, מה הולך שם ביניכם?
מטיאס	“don't ask questions you don't want to” עליהן
היוצר	הנה, אז אתה מודה שיש שם משהו מסריח
m	there is nothing fishy
היוצר	נו אז תגיד כבר ונגמור עם זה. מה אתה עושה עם חוריסטוס פפאיו?
מטיאס	אתה באמת רוצה לדעת?
היוצר	אני משתוקק.
מטיאס	זה לא יהיה לך נעים לשמוע.
היוצר	תבדוק אותי.

מטיאס	אני פורח.
היוצר	לא פחות ולא יותר...
מטיאס	פורח. פורח. קיוויתי שלא נפתח את זה... אבל אתה מתעקש, אז כן. מהרגע שהתחלתי לעבוד איתו הפסקתי להתכופף.
היוצר	לעבוד איתי זה להתכופף?
אסטרקס	מטיאס...
מטיאס	עזוב, בוא נחזור לאיפה שהיינו. מיס אסטרקס, he played shvaik... he ??was also good, isn't he
היוצר.	הוא מתכופף, לא יאמן, אין נסיעה שאני לא נותן לו לשבת מקדימה
מטיאס	(בזלזול קל) עזוב נו, הוא מביא אותי להצגה בהליקופטר.
היוצר	זה תקציבים של חוץ לארץ.
מטיאס	אצלו הקאסט לא סוחב את התפאורה לאוטו.
היוצר	"אנחנו פועלים של תיאטרון"
מטיאס	עזוב זה לא זה.
היוצר	זה משפט שאתה אמרת
מטיאס	אמרתי את זה כדי למצוא משמעות לעובדה שאנחנו סוחבים פלטות של הצגת ילדים, ב40 מעלות חום בים במלח.
היוצר	אתה רוצה שנביא מישהו שיפרק, נביא מישהו שיפרק.
מטיאס	לא. זה לא זה.
היוצר	אז מה זה

אסתריקס	לא מתכופף אומרים לך.
מטיאס	תקשיב, אצלו פשוט זה עד הסוף זה לא בערך...אתה נכנס לחזרות את מקבל את החומר גלם אתה שווה איתו, ממשמש אותו. עזוב, אתה מכיר אותי כבר שנים...תראה איך אני הולך...
היוצר	אני לא רואה פה שום הבדל.
מטיאס	זה מה שעצוב. אתה לא רואה את ההבדל, ואחרי כל כך הרבה זמן שאתה רגיל לחיות כפוף, אין לך סיכוי לראות את ההבדל.
היוצר	מה אתה אומר...
מטיאס	כן, בדיוק דיברנו על זה קודם
היוצר	מי זה דיברנו?
	כולם נכנסים, חוץ מפאפאיו והיוצרת, מניחים כיסאות לקלפים. שולפים קלף מכיס שלהם. מדביקים קלף למצח.
היוצר	מי זה דיברנו?
השחקנית	הוא דיבר איתי.
היוצר	אה... סיימת לאסוף חומרים?
השחקנית	האמת שכן.
היוצר	צלמת? הקלטת? יש לך מספיק?
השחקנית	הרבה יותר מזה.
היוצר	יש לי בקשה אליך, אל תזמיני אותי לראות את ההצגה שלך.
השחקנית	אין בעיה
היוצר	אם זה יעלה בכלל.

השחקנית נכון.

היוצר אצלכם אין לדעת.

השחקן מי זה אצלכם?

היוצר אויש נו...

מטיאס play

סבב משחק ראשון - היוצרת נעמדת מאחורי השחקנית, מטיאס עומד מאחורי השחקן. מחליפים קלפים זה עם זה.

מטיאס go

השחקן מפנה מקום למטיאס, השחקנית ליוצרת.

השחקן אמרת אצלכם, מי זה אצלכם?

שתיקה

השחקן הוא אמר אצלכם, לא? זה מה שהוא אמר, אצלכם. אז זה לא רק אצלך זה אצל עוד מישהו אחד לפחות... אתה מתכוון אליי? הוא מתכוון אליי?

היוצר תסתום תפה שלך

השחקן אני? שאני אסתום? מי בכלל מספיק להשחיל מילה כשאתה נמצא? כל רגע אתה רץ לקהל לבלבל לו את המוח

היוצר טוב די, אמרתי "אצלכם", זו היתה טעות, לא יודע למי התכוונתי.

מטיאס אני מציע שתיקח אויר

היוצר לא רוצה לקחת אויר,

מטיאס אז אל תיקח אויר.

אסתי מתקרבת ואוספת את הקלפים מכולם

אסתי	טוב, לא רוצה להלחיץ אבל לפי השעון שלי נשארו בערך 12 דקות...ועם הניסיון שלי - כולם על הבמה, זה מתחיל כבר לקראת סיום. (בזלזול) חייבת להגיד אני דווקא מרוצה, הפקידת קבלה, הקטע בשדה התעופה, קשישה אוקראינית. קיבלתי תגובות נהדרות.
השחקן	אם את רוצה, את מוזמנת להחליף גם אותי.
היוצר	בטח מה התפקיד שלך תזכיר לי.
השחקן	שאלה טובה. אני עוזב. יש רגעים כאלה שאם אתה לא יוצא בזמן אתה פשוט טובע. אני לא רוצה להגיד חלכם מה לעשות, שיהיה לך בהצלחה, לכולם בהצלחה, אני לא ממשיך יותר
מטיאס	אני כבר מזמן לא פה.
	כולם קמים וניגשים למזוודות שלהם. היוצרת נכנסת לבמה עם המזוודה שלה ואולי פסלון מוזהב ביד
היוצר	ואז אשתי מגיעה, היא זכתה בפרס בפסטיבל. ובמקום לצעוק עלי מול כולם שנטשתי שבגדתי היא נעמדת מולי ומסתכלת לי בעיניים ומתעקשת רק על דבר אחד.
היוצרת	קבית לי משהו?
	היוצר מהנהן לשלילה
היוצרת	לא קבית לי כלום
היוצר	איך אני אקנה, לא היה לי ארנק עלי
היוצרת	השארתי לך מזומן בכיס האחורי של המכנסיים
היוצר	אבל איפה הייתי קונה? הופענו בעיר שנכתשה. אין קניונים, אין חנויות, שוק פשפשים לא היה
היוצרת	תמיד יש משהו...

היוצר מה הייתי מביא? מערוך משומש? קליפס שבור? מה אני הייתי קונה
לך? בונבוניירה? מה אני יכול לקנות...תשחררי אותי...

פפאיו נכנס לבוש בז'קט ובכובע של ההצגה. הוא נעמד, שורק כמו שמטיאס שרק
קודם לכלב. השחקנים כולם בקיו פותחים מזוודות, מוציאים משם ז'קט. ריקוד
הז'קטים, קטע תנועה שכולם משתתפים בו. בסופו כולם לבושים עם ג'קטים אדומים
כמו ball boys במלון או אולי כמו חיילי צבא. כולם נעמדים כמו חבורה אחת מול
היוצר, מתחילים את הסצינה האחרונה של ההוצאה להורג מתוך המחזה "החייל
האמיץ שוויק".

אסתריקס: נאשם, עבור לדום!
נאשם, אתה עומד להישפט בפני בית דין שדה על בגידה ועריקה. בזמן
שנלקחת בשבי היית לבוש במדי האויב. מה יש לך לומר על זה?
שוויק: אני לא ערקתי, הלכתי להשתין, פגשתי חייל של האויב והחלפנו מדים,
רק בדקתי איך זה מרגיש.

אסתריקס: אל תשקר
השחקן עריק
השחקנית בוגד
שוויק: לא בגדתי.
מטיאס: שוויק, בית הדין מוצא אותך אשם בעריקה ובבגידה ודן אותך למוות.
שוויק: למוות?
מטיאס: אתה תוצא להורג בירה. (מעמידים את שוויק מול כיתת יורים) מה יש לך
לומר?

שוויק: חשבתי שנפגש, נחפש מילים, נתנחם, נתעקש למצוא משמעות גם
בשיא שיאו של הטרוף. האמנתי שביחד נחזיר את הרצפה להיות רצפה
והשמיים יחזרו להיות שמיים. אבל מסתבר שהעשן סמיך מדי, והמילים
עוד מסרבות להכתב אדוני הקצין, אנסמבל יקר, זה עצוב מאוד למות
מאש כוחותיי שלי, אבל אם בחרתם להרוג אותי, בבקשה תעשו את זה
מהר, האולם ליד עוד רגע מתפנה ואפשר יהיה סוף זוף להתחיל בהצגה.

אסתריקס: אתה רוצה שיקשרו לך את העיניים?
שוויק: לא. בעצם כן.
היוצרת: מוכנים - נשק למטרה!... נשק דרוך!...

פאפאיו סוגר על היוצר וילון. היוצרת, השחקן, מטיאס והשחקנית מתחילים לשיר ולנוע על
הבמה כלהקת הווי ובידור של המלון. אסתר־יקס ופאפאיו יוצאים.

עכשיו כבר מאוחר

ועוד מוקדם לדעת

אם השמיים שירדו

יהיו לי לרצפה

—

הכל קורה מהר

הזמן הולך אחורה

פחדן אני גיבור

מסוף להתחלה

המקהלה מתיישרת לקהל.

ואם עולה עשן

ואם יבוא הרמז

נצא בזהירות

על קצות האצבעות

ושוב יהיה פה ריק

ולא נדע לכתוב

את מי שזה עתה דיבר וחי

את מי שהתפגר ודי.

כולם יוצאים מהבמה, היוצר נכנס.

היוצר אני פותח עיניים לאט , ככה רק חריץ, ואני מבין שזה נגמר. אלוהים יודע כמה זמן ישבתי פה על הספה, כנראה בכל זאת קצת נמנמתי. מהמקום שבו אני יושב אני רואה שפיקוד העורף הסתלק. מישהו פתח את הברזים, הם ממלאים את הבריכה. אנשים מתחילים להתיישב מסביב, מגבות נפרשות המציל תופס את מקומו, רעש של ילדים, המלון חוזר להיות מלון.

השחקן שמגלם את מטיאס עד רגע זה, נכנס לבמה בבגדים יומיומיים, הוא אווז בידו את הכבל המאריך מהסצנה באוקראינה

השחקן יאללה, זזים

היוצר רגע, צריך להעמיס את הציווד

השחקן כבר העמסנו.

היוצר למה לא קראתם לי? אני לא אוהב שאתה מעמיס לבד

השחקן נו באמת, מה זה בשבילי להרים כמה פלטות...

היוצר אני יודע, בכל זאת ארבעים מעלות...

השחקן שטויות... מה שכן, כמעט שכחנו את פה את הכבל... מצאתי אותו בפוקס שבאתי להגיד תודה לחבר'ה שם בקבלה...

היוצר מסתובב לאחור, הוא רואה את אמיר וגילי שמסמנים לו לשלום.

השחקן אני באוטו

היוצר זה עוד מוקדם לדעת אם המלחמה באמת נגמרה ואם היא נגמרה, אם תצא מזה הצגה. מה שאני כבר כן יודע, זה שפה, במלון הזה בים המלח, כבר לא צריך אותי. הגיע הזמן לחזור הביתה, לאשתי. בדרך החוצה, אני רואה שפתחו בחזרה גם את חנות המזכרות של המלון. אני נכנס, ואני רואה שם חפיסת קלפים כזו עם ציורים של ים המלח, אני קונה חבילה אחת, אני מכיר אצת אשתי, היא תעוף על זה.

צוות ההווי והבידור נכנס מכל מיני חלקים של המלון: הקבלה, החדרים והשירותים. פאפאיו בדמות הכלב נכנס לבמה והולך לכיוון היוצר, מתיישבים יחד על כיסאות המלון בקדמת במה כמו בתחילת ההצגה.

ואם עולה עשן

ואם יבוא הרמז

נצא בזהירות

על קצות האצבעות

ושוב יהיה פה ריק

ולא נדע לכתוב

את מי שזה עתה דיבר וחי

את מי שהתפגר ודי.

חושך.